

Ekfraser
Sofie Eriksdatter

til

Skuffesager
Vibeke Rønsbo

Ørkenør og mugpletter tindrer

Skygger bygger former, kraterlandskaber træder frem
ørkenør og mugpletter tindrer
skjolder holder det fugtige i det tørre

Grumsaftegninger skærer tid ind
i de ublegede filtre, trehundrede-
ogsyv kaffefiltres kaffegrums
- hvor stort ville grumse-
bjerget være?

Kaffen løber
og siver
klukker
stønner
baner sig vej
igennem en tragt
igen

igen

igen
dag
efter

dag

siden tyskeren amalie mellita bentz en dag i 1908 blev så træt
af stofposerne med kaffegrums at hun satte papir i tragten og
kaffefiltre var opfundet

En skuffesag

Nogle østersarter er særkønnede
andre skifter køn i løbet af voksenlivet
i hanlige og hunlige faser.

Her ligger en østersskal i en skuffe
Hvor længe levede denne østers i havet, måske på stenen
før de ramlede ind i en kyst, en hånd?

En loftsbjælke, en port, der mangler en kæmpeskruer, den
dag du boerede den ind sprang sveden
fra din pande, du gav næsten op

Et stykke ståltråd i græstæppet, en undgået stivkrampe
i en have, vejret var tørt

Adskillige sytrådsruller, en mutation,
et bøjet stykke jern,
en stivnet bølge.

En natursvamp der har vokset på havets bund
måske på syvogfyrre meters dybde.

En dykker har hentet den for din skønhed,
for at overleve

Taskens salut

En dag tog læreren sin skoletaske og kastede den ud af vinduet fra 3. sal. Alle elevernes stile blev spredt skolen over, én var krøbet ind under vasken på pigetoilettet, en anden i fodboldmålets net, nogle i vindfanget sammen med alle efterårsbladene, de oppustede kondomer og kasserede madpakker, andre under klaveret i aulaen, på skolens bibliotek smuttede de ind mellem bøgerne og gav helt nye meninger til det forrige indhold. Penalhuset landede i skolens pølsebod, og den overtegnede kalender blev ikke fundet før vinteren var ovre af pedellen i tagrenden. Skoletasken lå tilbage i midten af skolegården, som en falden kæmpe der bed i asfalten, kun med nullermænd og negleklipperen i sig.

Jeg har asken med i tasken

Jeg har rejst længe
Gennem ni lande, har jeg rejst
Det har været vinter to gange siden jeg tog afsted
Jeg har fulgt den 16. længdegrad op gennem Europa

Jeg har pakket mit hus ned i en taske
Jeg vil ikke åbne den før jeg kommer frem
Jeg vil gemme duftene fra mit hjemland

Jeg har asken fra min far med i tasken
Jeg ville ikke sprede den hjemme, jorden bløder
Jeg vil finde et sted hvor træerne gror ind i himlene

Jeg har asken med i tasken
Jeg har pakket mit hus ned
Jeg har rejst længe

Fjer

Fjeren vokser frem inde i et rørformet hylster, blodpennen,
der sidder fast i en fjersæk i huden

Når fjerpenen er færdigudviklet, sprækker hylsteret
og falder af

Fjerdelene har navne som fane, skaft,
dunagtige stråler og fjerpose

Når fugle parrer sig falder en fjer
af og til af

Når fugle dræber falder en
fjer af og til af

Når fugle skifter ham,
løsrives fjer,
fuglen forvandler sig
og fjer falder af

Når fugle er bytter
falder en fjer
af og til af

Tænk om de dunagtige
strålefjer også er
kendetegnende for
englearter -

Falder
dunene
så ned fra
himlen
når
englene
parrer sig,
dræber og
skifter ham?

Jeg er ikke bange når jeg er taget til fange

Gid en dag at krybe ind,
mens mønstrene på væggene
tegner streger i mit skind,
i en af kobberruserne
og med sort pil i munden
bare stå og undrer sig over
hvad der kommer forbi

Jeg hænger til tørre

Jeg er ujævn og riflet jeg
har mønstre fulde af skidt jeg
fyldes ud med sæbe og vand jeg
kæler din hud varm, stikkende jeg
er en del af hver dag jeg
er den klud du bruger vinter, vår, sommer

i efteråret hænger jeg ude
fryser, froststiv
indtil du bløder mig op
så jeg kan stryge
dig med varm vand
dryppende
indtil du vrider mig
og hænger mig til tørre